

คำซ้ำในภาษาไทยกับคำเทียบเคียงในภาษาเยอรมัน

REDUPLICATIVES IN THAI AND THEIR EQUIVALENTS IN GERMAN

กรกช อัตตวิริยะนุภาพ

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอการวิเคราะห์หน้าที่ของคำซ้ำในภาษาไทยกับคำเทียบเคียงที่ปรากฏในภาษาเยอรมัน แม้ว่าในภาษาเยอรมันจะมีคำซ้ำเช่นเดียวกัน แต่มีเพียงจำนวนน้อย และส่วนใหญ่เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติ ในขณะที่คำซ้ำในภาษานั้นสามารถทำหน้าที่ทางไวยากรณ์และเพิ่มความหมายต่างๆ ให้แก่คำเดิมอย่างหลากหลาย จากการวิเคราะห์คลังข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมขึ้นเอง อันประกอบด้วยเรื่องสั้นภาษาไทยและเรื่องสั้นภาษาเยอรมันพร้อมกับบทแปลเป็นภาษาเยอรมันและภาษาไทยของเรื่องสั้น พบว่าคำซ้ำในภาษาไทยนั้นสามารถสื่อความหมายพหุพจน์ การแยกเป็นส่วนๆ การลดและเพิ่มน้ำหนักของความหมาย ตลอดจนสื่อโน้ตทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการณ์ลักษณะและทัศนภาวะด้วย ซึ่งความหมายต่างๆ เหล่านี้ไม่อาจสื่อได้ด้วยกระบวนการซ้ำคำในภาษาเยอรมัน แต่กลับพ้องกับวิธีการอื่นๆ ในการสร้างคำใหม่ในภาษาเยอรมัน ไม่ว่าจะเป็นการผันคำ การใช้คำชนิดต่างๆ การใช้โครงสร้างซึ่งมีลักษณะคล้ายการซ้ำคำแต่เป็นการซ้ำในระดับวากยสัมพันธ์ ในทางตรงกันข้าม ภาษาเยอรมันกลับสื่อความหมายของคำซ้ำในภาษาไทยด้วยรูปแบบการสร้างคำแบบอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้หน่วยคำเติมหรือวิดิปัจจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่แทบไม่ปรากฏในภาษาคำโดดอย่างภาษาไทย

คำสำคัญ: คำซ้ำ, คำเทียบเคียง, ภาษาไทย, ภาษาเยอรมัน

Abstract

This paper focuses on the analysis of the functions of reduplicatives in Thai and their German equivalents. Although German also has reduplicatives, there is only a limited number of them and their functions are restricted mostly to onomatopoeia. In contrast, reduplication in Thai can perform various grammatical functions and add meanings to their base terms. Using a self-compiled bidirectional parallel corpus consisting of Thai and German short stories as well as their translations into the other language, it has been discovered that

reduplicative constructions in Thai show different functions such as pluralization, distribution, attenuation and intensification, as well as influences on aspectuality and modality; however, most of these cannot be expressed through reduplication in German. Usually they are marked by inflection, different parts of speech, syntactic reduplication, and word formation processes. In particular, derivation morphemes, which can rarely be found in an isolating language like Thai, show similar functions to Thai reduplicatives.

Keywords: reduplicatives, equivalents, Thai, German

บทนำ

การซ้ำคำ (Reduplication) จัดเป็นวิธีการสร้างคำแบบหนึ่งที่เป็นสากล เนื่องจากโครงสร้างคำซ้ำนั้นสามารถพบได้ในภาษาต่างๆ ซึ่งมาจากแบบลักษณ์ต่างๆ กัน ไม่จำกัดอยู่ในกลุ่มภาษาแบบใด (Wiltshire/Marantz 2000, p. 560) ทั้งกลุ่มภาษาที่มีวิภัติปัจจัย (เช่น กรีก ละติน), ภาษาคำโดด (เช่น ไทย จีน) และภาษาปะต่อ (เช่น ตุรกี, ยอรูบา) รูปแบบของคำซ้ำเกิดขึ้นเมื่อในกระบวนการสร้างคำใหม่ในภาษา มีการนำเอาคำเดิมมาซ้ำอีก ทั้งนี้ อาจเป็นการซ้ำเต็มรูป (total reduplication) คือ ซ้ำคำเดิมเต็มรูปทั้งคำ เช่น *เด็กๆ* หรือซ้ำเพียงบางส่วน (partial reduplication) คือ ซ้ำเฉพาะเสียงพยัญชนะ เสียงสระ หรือเพียงบางพยางค์ของคำเดิมก็ได้ เช่น *แก้วแก้ว* โดยคำซ้ำที่เกิดขึ้นใหม่จะต้องมีความสัมพันธ์กับคำเดิม คือ ทำให้เกิดผลทางความหมายด้วย การซ้ำคำเป็นวิธีสร้างคำที่สำคัญวิธีหนึ่งในภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งภาษาไทย

แม้ว่าการซ้ำจะเป็นกระบวนการสร้างคำที่ปรากฏทั้งในภาษาเยอรมันและภาษาไทย แต่มีความแตกต่างเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องของจำนวน ศักยภาพในการสร้างคำซ้ำขึ้นใหม่ได้เรื่อยๆ ตลอดจนหน้าที่และความหมายที่เพิ่มขึ้นในคำซ้ำ (reduplicatives) ในภาษาเยอรมันสามารถสร้างคำซ้ำขึ้นโดยการซ้ำหน่วยคำพื้นฐาน หรือหน่วยคำเดิม (base morpheme) ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นการซ้ำคำเพียงบางส่วน โดยเปลี่ยนสระจาก *i* เป็น *a* เช่น *Mischmasch* และส่วนน้อยเป็นการสร้างคำด้วยการสัมผัสเสียงสระ เช่น *Schickimicki* ในขณะที่คำซ้ำเต็มรูปอย่างเช่น *blabla* มีจำนวนน้อยมาก และเกือบทั้งหมดเป็นเพียงคำเลียนเสียงธรรมชาติ คำซ้ำในภาษาเยอรมันมีอยู่เพียงแค่ประมาณ 100 รูป และส่วนใหญ่ปรากฏเฉพาะในภาษาพูด (Schindler 1991, p. 597; Schumann 2010, p. 394) จึงมีบทบาทน้อยมากในระบบภาษาเยอรมัน ไม่ถือเป็นวิธีการสร้างคำที่สร้างขึ้นใหม่ได้เรื่อยๆ และพบว่ามักปรากฏเฉพาะในคำนามและคำคุณศัพท์ในภาษาของเด็ก (Lohde 2006, p. 43) จึงไม่ค่อยมีงานวิจัยเกี่ยวกับคำซ้ำในภาษาเยอรมัน และถึงกับมีข้อขัดแย้งในประเด็นที่ว่าควรจัดว่าคำเหล่านี้ในภาษาเยอรมันเป็นคำซ้ำหรือไม่ (Schindler 1991)

ในทางตรงกันข้าม การซ้ำคำมีบทบาทสำคัญในภาษาไทย รวมไปถึงการใช้สัญลักษณ์ไม้มยม (ๆ) แทนการซ้ำคำด้วย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นการซ้ำเติมรูป อย่างไรก็ตาม คำซ้ำในภาษาไทยอาจมีการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ที่ซ้ำหรือเปลี่ยนแปลงความสั้นยาวของเสียงสระ และทำให้เกิดความหมายแตกต่างกันออกไปก็ได้ เช่น ดีดี หมายความว่า ‘ดีมากเป็นพิเศษ’ ในขณะที่ บังบัง หมายความว่า ‘ค่อนข้างบาง ไม่ค่อยบางเท่าไรนัก’ เป็นต้น ในไวยากรณ์และงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาไทยจึงมักบรรยายเกี่ยวกับคำซ้ำ ทั้งในแง่ของรูปแบบและความหมายหรือหน้าที่ไว้โดยละเอียด แม้อาจมีการจัดแบ่งประเภทและการอธิบายไม่เหมือนกันไปหมด (สุนันท์ อัญชลีสกุล 2542; Iwasaki/Ingkaphirom 2005; Chakshuraksha 1994) ซึ่งในงานที่เกี่ยวข้องเหล่านี้พบว่า กระบวนการสร้างคำซ้ำในภาษาไทยสามารถเกิดขึ้นได้กับคำชนิดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำบุพบท คำลักษณนาม คำบอกจำนวน คำคุณศัพท์ คำกริยวิเศษณ์ และคำอุทาน (ฟู เจริญไพบ 2546: 2) และสามารถทำหน้าที่ในการสื่อความหมายได้หลายอย่าง คือ พหูพจน์ (เช่น ลูกๆ) การทำซ้ำหรือต่อเนื่องกัน (เช่น เขียนๆ) การแยกเป็นส่วนๆ (เช่น เป็นคันๆ ไป) การเน้นน้ำหนักความหมาย (เช่น ทาสีให้ฉ่ำๆ หน่อย) การเพิ่มน้ำหนักความหมายเป็นพิเศษ เช่น เก๊าก๊ว) การบอกความหมายที่ไม่เจาะจงแน่นอน (เช่น แถวกลางๆ) การสร้างคำที่มีความหมายใหม่ (เช่น งูๆ ปลาๆ) การสื่อความหมายในเชิงลบ (เช่น ดีแฉด) เป็นต้น ทั้งนี้ยังมีผลในทางวากยสัมพันธ์ คือ ทำหน้าที่เปลี่ยนชนิดของคำด้วย

หน้าที่และความหมายต่างๆ ของคำซ้ำที่พบในภาษาไทยนั้นถือว่าสอดคล้องกับที่ปรากฏในภาษาอื่นๆ เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะบทบาทในการเพิ่มน้ำหนักความหมาย (intensification) และการลดน้ำหนักหรือความเข้มข้นทางความหมายลง (attenuation) อาจกล่าวได้ว่า เป็นการเพิ่ม-ลดปริมาณและคุณภาพของคำเดิมนั้นลง (Elsen 2014, p. 66; Kajitani 2005, p. 100) เช่นเดียวกับการทำหน้าที่เปลี่ยนชนิดของคำที่พบในภาษาอื่นๆ¹²

งานวิจัยครั้งนี้ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบคำซ้ำในภาษาไทยกับคำซ้ำในภาษาเยอรมัน เนื่องจากหากมุ่งพิจารณาโดยใช้รูปแบบ (form) เป็นเกณฑ์ อาจไม่พบประเด็นอะไรน่าสนใจ เนื่องจากไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ตรงๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะมุ่งวิเคราะห์ว่าการสื่อหน้าที่และความหมายต่างๆ ผ่านกระบวนการสร้างคำซ้ำในภาษาไทยนั้น ปรากฏเป็นรูปใดบ้างในภาษาเยอรมัน ทั้งนี้ เป็นการบรรยายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในภาษาไทยจากมุมมองของเยอรมัน และวิเคราะห์กระบวนการสร้างคำในภาษาเยอรมันจากมุมมองของภาษาไทยไปพร้อมกัน โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาว่าคำซ้ำในภาษาไทยมีหน้าที่สื่อความหมายอย่างไรบ้าง
- 2) เพื่อศึกษาว่าหน่วยต่างๆ ในภาษาเยอรมันที่ปรากฏเป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำในภาษาไทยมีรูปแบบอย่างไรบ้าง

¹² ตัวอย่างเช่น ในภาษาอินโดนีเซีย คำว่า *pagi* ('เวลาเช้า') เป็นคำนาม จะกลายเป็นคำกริยวิเศษณ์บอกเวลาเมื่ออยู่ในรูปคำซ้ำ *pagi-pagi* (Rubino 2005, p. 21) เป็นต้น

วิธีการดำเนินการวิจัยและข้อมูลทีวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ค้นหาคำซ้ำในคลังข้อมูลภาษาไทย จากนั้นนำมาจัดหมวดหมู่ของหน้าที่และความหมายนั้นๆ
- 2) ค้นหาคำเทียบเคียงในภาษาเยอรมันของคำซ้ำภาษาไทยที่พบ จากนั้นนำมาวิเคราะห์จัดหมวดหมู่ตามรูปแบบและความหมายที่ปรากฏ
- 3) ศึกษาว่าในกระบวนการสร้างคำในภาษาเยอรมัน ส่วนใดบ้างที่ทำหน้าที่เดียวกับคำซ้ำในภาษาไทย

การวิจัยครั้งนี้ใช้คลังข้อมูลสองภาษาสองทิศทางตามแนวทางของโจฮันส์สัน (Johansson 2003, p. 39) ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้จัดรวบรวมข้อมูล อันประกอบไปด้วยเรื่องสั้นภาษาไทยพร้อมบทแปลเป็นภาษาเยอรมันจำนวน 15 เรื่อง และเรื่องต้นภาษาเยอรมันพร้อมบทแปลเป็นภาษาไทยจำนวน 13 เรื่อง ทั้งนี้ ตัวอย่างที่ยกมานำเสนอและอภิปรายในบทความนี้จะกำกับแหล่งข้อมูลไว้ด้วย อักษรย่อจากผู้เขียน การระบุเลขที่คำซ้ำภาษาไทยและคำเทียบเคียงภาษาเยอรมันที่ปรากฏในคลังข้อมูล และระบุว่าข้อมูลที่ยกมาเป็นภาษาต้นทาง (O) หรือภาษาปลายทาง (Ü) ดังรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องสั้นในคลังข้อมูลที่แสดงไว้ในภาคผนวก

ผลการวิจัย

ในคลังข้อมูลที่ศึกษาซึ่งประกอบด้วยคำภาษาไทยประมาณ 141,150 คำ มีจำนวนคำซ้ำปรากฏรวมทั้งหมด 1,562 คำ (tokens) โดยมีจำนวนรูปคำศัพท์ (types) ปรากฏรวม 334 รูป ซึ่งเมื่อนำมาวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่แล้ว พบว่ามีหน้าที่และสื่อความหมายต่างๆ ดังจะนำเสนอในลำดับต่อไปนี้

หน้าที่ของคำซ้ำในภาษาไทยและคำเทียบเคียงภาษาเยอรมันที่พบในคลังข้อมูล

ผลการวิเคราะห์พบว่า คำซ้ำในภาษาไทยที่ปรากฏในคลังข้อมูล แสดงหน้าที่หรือความหมายดังต่อไปนี้คือ

1. การเปลี่ยนความหมายไปจากคำเดิม

คำซ้ำสามารถเป็นคำใหม่ที่มีความหมายไม่เหมือนกับคำเดิมหรือคำมูลเลย เช่น *หยกๆ* จะเห็นได้ว่า คำว่า "หยก" เป็นคำนามที่หมายถึงหินสีชนิดหนึ่ง และไม่สามารถนำไปใช้ขยายความคำกริยาได้ แต่เมื่อเป็นคำซ้ำ

กลับสามารถใช้เน้นความหมายของคำว่า "เพ็ง" หรือ "เพ็งจะ" ได้ โดยมีความหมายว่า "ไม่นานก่อนหน้านี้" ซึ่งมีความหมายแตกต่างไปจากคำเดิมโดยสิ้นเชิง

(1) พ่อเพ็งซื้อหม้อมาหอยๆ [WL_O-8]

เลิกไปหาหล่อนเสียเฉยๆ [HK_Ü-25]

2. การเปลี่ยนชนิดของคำ

หน้าที่หนึ่งของคำซ้ำคือ การเปลี่ยนชนิดของคำจากชนิดหนึ่งไปเป็นอีกชนิดหนึ่ง (transposition) หรือทำให้คำนั้นเป็นคำชนิดอื่นได้ด้วย เช่น รอบ เป็นคำบุพบท แต่ รอบๆ สามารถใช้เป็นคำวิเศษณ์ได้โดยไม่ต้องใช้นาหน้าคำนามก็ได้ ลวก เป็นคำกริยา ลวกๆ เป็นคำวิเศษณ์ เป็นต้น

(2) ขณะที่ตัวตลกดึงป้ายไอร์รอบๆ [UP_Ü-57]

กระดาห่อติดไว้ด้วยแถบกาอย่างลวกๆ [JH_Ü-3]

3. การแสดงรูปพหูพจน์ และการแยกความหมายของคำนามเป็นส่วนๆ

ทั้งสองหน้าที่นี้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ มักหมายถึงคำนามนับได้ที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่ง แต่ในกรณีของรูปพหูพจน์ จะหมายถึงคำนามเป็นกลุ่มก้อน เป็นภาพรวม ซึ่งในภาษาไทย สามารถใช้คำซ้ำเพื่อแสดงความหมายเช่นนี้ได้ เช่น เพื่อน อาจมีจำนวนกี่คนก็ได้ แต่เมื่อใช้รูปคำซ้ำ คือ เพื่อนๆ จะไม่สามารถหมายถึง ‘เพื่อนหนึ่งคน’ ได้อีก นอกจากนี้ การซ้ำคำคุณศัพท์หรือคำบอกลำดับที่ก็สามารถบอกคำรูปพหูพจน์ได้เช่นกัน เช่น แรก เมื่อใช้ขยายคำนามจะเป็นคำนามเอกพจน์ แต่ แรกๆ จะขยายคำนามแล้วแสดงความหมายเป็นพหูพจน์

(3) ยังได้หัวเราะ ร้องไห้ ได้วิ่งเล่นกับเพื่อนๆ [PB_O-3]

หน้าที่ของคำซ้ำซึ่งมีความสัมพันธ์กับการสร้างรูปพหูพจน์ แต่เป็นการสื่อมุมมองที่เป็นภาพกระจาย (distribution) ซึ่งสอดคล้องกับความหมายที่ ฟู เจิงโย่ว (2549, หน้า 226) เรียกว่า “การสื่อความหมายที่ละ

อย่างหรือคราวละอย่าง” และสุนันท์ อัญชลีกุล (2552: 31) เรียกว่า “แยกความหมายเป็นส่วนๆ”¹³ ทั้งนี้ นิยมใช้กับคำบอกเวลา เช่น *เป็นวันๆ เป็นชั่วโมงๆ*

(4) *ทำไปวันๆ* [NP_O-10]

4. การเพิ่มน้ำหนักความหมายของคำเดิม

หน้าที่หนึ่งของคำซ้ำที่พบบ่อย คือ การเพิ่มความเข้มข้นหรือเพิ่มน้ำหนักความหมาย (intensification) นอกจากที่พบในภาษาอื่นๆ (ดูเปรียบเทียบได้ที่ Müller 2003; Elsen 2014: 66; Raciene 2013) ในภาษาไทยก็เป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของคำซ้ำเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การจะเข้าใจความหมายที่ถูกต้องได้ จะต้องพิจารณาจากเกณฑ์ทางเสียงประกอบด้วย ซึ่งจากคลังข้อมูลทีวีเคราะห์ซึ่งเป็นภาษาเขียน ส่วนใหญ่เป็นการซ้ำคำโดยใช้ไม้ยมก และไม่แสดงเสียงที่แท้จริงออกมา กรณีที่ถือว่าแสดงการเพิ่มน้ำหนักไว้ชัดเจน จึงอาจถือว่าเป็นการเพิ่มน้ำหนักเป็นพิเศษตามคำจำกัดความของ Chakshuraksha (1994) และ Iwasaki/Ingkaphirom (2005) เช่น คำว่า *เขยเฉย* ในขณะที่ใช้คำซ้ำเพื่อเพิ่มน้ำหนักความหมายในกรณีอื่นๆ งานวิจัยนี้ใช้ทีวีเคราะห์และตีความจากความหมายของคำคุณศัพท์เอง เช่น *เร็วๆ* เป็นการเพิ่มน้ำหนักความหมายของ *เร็ว*, *เรื่อยๆ* เป็นการเพิ่มน้ำหนักของคำว่า *เรื่อย* เป็นต้น

(5) *เมื่อก็สวนกับแม่ก็ทำหน้าที่เขยเฉย* [An_O-71]

บอกให้ออกไปเร็วๆ [PT_O-16]

นิสัยใจคอทางด้านนี้ของเขาก็ผุดผ่องขึ้นมาเรื่อยๆ [An_O-75]

5. การลดน้ำหนักความหมายของคำเดิมและการทำให้เกิดความหมายไม่จำกัดแน่นอน

การที่คำซ้ำทำหน้าที่ตรงข้ามกันได้ คือ ทั้งเพิ่มน้ำหนักความหมาย และลดน้ำหนักของความหมาย ถือเป็นปรากฏการณ์ที่ปรากฏในหลายภาษาเช่นกัน (Rubino 2008) ในภาษาไทยนั้น คำซ้ำสามารถลดน้ำหนักความหมายของคำเดิม และทำให้เกิดความหมายไม่จำกัดแน่นอนได้ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้พบการแยกประเภทของความหมายไม่ตรงกันอยู่บ้าง แต่ผู้วิจัยเห็นว่า สองหน้าที่นี้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน จึงนำมา

¹³ ในทางภาษาศาสตร์ มีการกล่าวถึงความหมายพหุพจน์ในสองมิติ คือ เป็นภาพกลุ่ม (collective) หรือเป็นภาพกระจายแยกส่วน (distributive) ซึ่งคิโยมิ (Kiyomi 1995, p. 1154) พบว่ามีภาษาจำนวนมากที่ใช้คำซ้ำในความหมายที่เป็นพหุพจน์แบบทั่วไป และสื่อความหมายแบบกระจายส่วนได้ด้วย

วิเคราะห์ไว้ด้วยกัน¹⁴ ตัวอย่างของคำซ้ำที่พบว่าความหมายมีน้ำหนักเบาลงกว่าคำเดิม คือ การซ้ำคำว่า *เล็ก น้อย เบา* ซึ่งแม้จะซ้ำโดยมิได้ระบุเสียงกำกับ แต่ก็ให้ความรู้สึกว่ามีความหมายอ่อนลง และหลายครั้งพบว่าตรงกับการทำให้มีความหมายเล็กลง (diminution) ในภาษาอื่นๆ รวมทั้งภาษาเยอรมันด้วย¹⁵

(6) *มีจุดเล็กๆ สีขาวผุดขึ้นมา* [JF_Ü-49]

ลม...พัดเชยแผ่วผ่านโบกไหวเบาๆ [WL_O-3]

กรณีของการทำให้เกิดความหมายไม่จำกัดแน่นอน จะเห็นได้ชัดจากตัวอย่างคำว่า *รอบๆ* จะเห็นได้ว่าปกติ คำบุพบท *รอบ* จะระบุบริเวณชัดเจน คือ วงล้อมนามวลีที่ตามมา โดยสื่อความว่าอยู่ใกล้ตำแหน่งของคำนามหลัก แต่เมื่อทำเป็นคำซ้ำกับ *รอบๆ* จะเป็นการขยายอาณาบริเวณมากขึ้น ถือเป็นการลดระดับความชี้เฉพาะเจาะจง (definition level) ซึ่งเมื่อเทียบกับภาษาเยอรมัน อาจเป็นการใช้เป็นบุพบทนำหน้าคำนามพหูพจน์ หรือเสริมด้วยคำกริยาวิเศษณ์เพิ่มให้เกิดความหมายไม่ชี้เฉพาะเจาะจง เช่นเดียวกันกับในภาษาไทยเมื่อเป็นคำซ้ำ ก็อาจไม่จำเป็นต้องใช้เป็นคำบุพบทอีกต่อไป แต่ใช้เป็นคำวิเศษณ์ โดยไม่ต้องระบุนามวลีตามเลย

(7) *นักท่องเที่ยวยของเธอจะนั่งรอบๆ กระจง* [Jlt_Ü-164]

พอมองไปรอบๆ [HK-23]

6. การสื่อการณลักษณะหรือเปลี่ยนการณลักษณะของคำเดิม

(8) *แล้วจึงลงมือกระทั่งๆ ไปตามกิ่งก้านลำ* [An_O-171]

ต่อมา อยู่ๆ ก็ได้กินแต่ข้าวเขียว [RR_Ü-22]

จากตัวอย่างที่ (8) จะเห็นได้ว่าในประโยคแรก การซ้ำคำ “ลาก” “กระทั่ง” ให้กลายเป็น “กระทั่งๆ” เป็นการแสดงภาพการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำๆ กัน ซึ่งการณลักษณะ “การเกิดขึ้นซ้ำ” (iterative) ถือเป็นมโนทัศน์

¹⁴ สุนันท์ อัญชลินกุล (2542, หน้า 30-31) อธิบายความหมายของคำซ้ำในภาษาไทยแยกกันระหว่าง “ลดน้ำหนักความหมายของคำเดิม” กับ ทำให้เกิดความหมายไม่จำกัดแน่นอน ในขณะที่ฟู เจิงโย่ว (2549, หน้า 226) และมีลเลอร์ (Müller 2003, p. 17) ระบุเพียงหน้าที่เดียว ซึ่งถือเป็นการรวมสองความหมายนี้ไว้ด้วยกัน ให้คำจำกัดความว่า “ไม่เจาะจงเท่าคำเดิม” กับ “ลดความแน่นอนเจาะจงทางความหมาย” ตามลำดับ

¹⁵ ภาษาเยอรมันมักสร้างรูป diminutive โดยเติม -chen หลังคำนาม ซึ่งในคลังข้อมูลพบว่า คำเหล่านี้มักปรากฏเป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำที่มีการลดน้ำหนักความหมายของคำเดิม

ของการณ์ลักษณะที่เกิดขึ้น และในทางภาษาศาสตร์เองก็จัดว่าเป็นการณ์ลักษณะที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำซ้ำมากที่สุดและเป็นรูปธรรมที่สุด (Bybee et al. 1994, p. 125)¹⁶

แต่ในตัวอย่างประโยคถัดมา ถือว่าเป็นการเปลี่ยนการณ์ลักษณะโดยที่เป็นการณ์ลักษณะที่แตกต่างไปจากการณ์ลักษณะของคำกริยาเดิมโดยสิ้นเชิง เนื่องจากการเปลี่ยนหน้าที่ของชนิดของคำและทำให้เกิดความหมายใหม่ไปพร้อมกันด้วย กล่าวคือ คำว่า *อยู่* ซึ่งเป็นคำมูลนั้นเป็นคำกริยาที่มีการณ์ลักษณะประจำคำเป็นการกินระยะเวลา (durative) และไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ (imperfective) แต่เมื่ออยู่ในคำซ้ำ กลับสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยพิเศษ และขยายภาคแสดงให้เกิดเป็นการณ์ลักษณะแบบเกิดขึ้นและเสร็จสิ้น ณ จุดเดียว (punctual)

7. การสื่อโน้ตเกี่ยวกับทัศนภาวะและสื่ออารมณ์ความรู้สึก

บางครั้งคำซ้ำในภาษาไทยสื่อโน้ตเกี่ยวกับทัศนภาวะได้คล้ายกับคำอนุภาคแสดงทัศนภาวะในภาษาเยอรมัน เช่น *นั่นๆ* *ดี๊ๆ* นอกจากนี้ ในบางครั้งการซ้ำคำคุณศัพท์หรือคำวิเศษณ์ยังสามารถทำให้สร้างรูปประโยคคำสั่งได้ด้วย ซึ่งหากไม่ใช่คำซ้ำ ประโยคอาจผิดไวยากรณ์ทันที หากไม่ใช่คำแสดงรูปคำสั่ง คือ อนุภาคแสดงทัศนภาวะอื่นๆ เข้ามากำกับ

(9) *ย่าต้องรู้อยู่แล้วนั่นๆ* [JE_Ü-25]

เลิกไปหาหล่อนเสียดี๊ๆ [HK_Ü-16]

*ดูแลตัวเองดี๊ๆ ละ*¹⁷ [AG_Ü-5]

นอกจากนี้คำซ้ำยังสามารถสื่อความรู้สึกที่เป็นอัตวิสัยของผู้พูดออกมาได้ด้วย ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวมีปรากฏในหลายภาคเช่นกัน เช่น ในภาษาจีน การซ้ำคำคุณศัพท์เพียงคำเดียวบางคำ สามารถสื่อความหมายที่แสดงว่าผู้พูดเห็นว่า ‘น่ารัก’ หรือในทางตรงกันข้าม สะท้อนความไม่รู้สึกละแสบของผู้พูด (Yang 2001, p. 123) ปรากฏการณ์ดังกล่าวยังสอดคล้องกับที่ อลิวา (Alieva 1998, p. 413) บรรยายไว้ว่า การซ้ำคำในภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ระดับคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความหมาย และวัจนปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังเป็น

¹⁶ ในตำราภาษาศาสตร์ภาษาเยอรมัน บางคำกำกับเรียกการสร้างคำซ้ำ โดยใช้คำคันที่เดียวกันกับ “การทำให้เกิดซ้ำ” (iteration) เลยทีเดียว (Donalies 2011, p. 68)

¹⁷ หากไม่ใช่คำซ้ำ คือใช้แค่ *ดูแลตัวเองดีละ* ประโยคนี้จะไม่สามารถสื่อความได้ เว้นแต่ต้องเติมคำอื่นๆ เข้าไปช่วยสร้างให้เป็นมาลาประโยคคำสั่ง เช่น *จงดูแลตัวเองให้ดี* หรือ *ดูแลตัวเองให้ดีละ*

เครื่องมือสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกด้วย เป็นต้นว่า หากใช้คำว่า *เล็กๆ* ก็อาจรู้สึกว่ามันรัก ในขณะที่ *เฉยๆ* สามารถสื่อความหมายในเชิงลบได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ที่พบในคลังข้อมูล

(10) *แม้ที่แรกเป็นเพียงคิมแค่เพียงแก้วเล็กๆ เพื่อให้มันเท่านั้น* [JE_Ü-30]

คุณพูดเพื่อเอาใจผมเฉยๆ [SS_Ü-53]

คำเทียบเคียงภาษาเยอรมันของคำซ้ำในภาษาไทยที่ปรากฏในคลังข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสองภาษาสองทิศทางในครั้งนี้ ไม่พบว่ามีการซ้ำภาษาเยอรมันปรากฏเป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำในภาษาไทยเลย แต่ผลที่ปรากฏ คือ คำเทียบเคียงภาษาเยอรมันที่ทำหน้าที่เดียวกับคำซ้ำที่ปรากฏในภาษาไทยนั้นสามารถจัดแบ่งได้ 4 ประเภท ได้แก่ การใช้คำชนิดต่างๆ ให้สอดคล้องกับหน้าที่ในทางวากยสัมพันธ์ การผันคำเพื่อสื่อความหมายทางไวยากรณ์ การใช้โครงสร้างซึ่งมีลักษณะคล้ายการซ้ำคำ และการใช้กระบวนการสร้างคำใหม่รูปแบบต่างๆ ดังสรุปในตารางที่ 1 โดยหน้าที่หรือความหมายของคำซ้ำและคำเทียบเคียงแสดงโดยรูปย่อต่อไปนี้ คือ การแปลงชนิดของคำ (transposition = TRANS) การแสดงรูปพหูพจน์ (pluralization = PL), การแยกความหมายของคำนามเป็นส่วนๆ (distribution = DISTR), การเพิ่มน้ำหนักความหมาย (intensification = INTENS) การลดน้ำหนักความหมาย (attenuation = ATTEN) การสื่อความหมายไม่จำกัดแน่นอน (indefiniteness = INDEF) การสื่อการณ์ลักษณะ (Aspectuality = ASP) และการสื่อทัศนภาวะ (modality = MODAL) ทั้งนี้ มิได้นับรวมคำซ้ำที่ทำให้เกิดความหมายใหม่โดยสิ้นเชิง เนื่องจากไม่สามารถระบุคำเทียบเคียงภาษาเยอรมันที่ทำหน้าที่เดียวกันกับการซ้ำคำได้ นอกจากนี้ งานวิจัยนี้มิได้มุ่งเน้นการหานัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่มีการแจกแจงความถี่ของคำซ้ำที่แสดงความหมายหรือหน้าที่ในแต่ละประเภท

ตารางที่ 1 รูปแบบของคำคำเทียบเคียงภาษาเยอรมันของคำซ้ำภาษาไทย

	TRANS	PL	DISTR	INTENS	ATTEN	INDEF	ASP	MODAL
ชนิดของคำ								
อนิยมนสรพนาม			√			√		
อนุภาคเน้นความหมาย				√				
อนุภาคแสดงทัศนภาวะ								√
คำแสดงทัศนภาวะ								√
กริยาช่วยสื่อทัศนภาวะ				√				√
ประเภททางไวยากรณ์								
พจน์		√						

	TRANS	PL	DISTR	INTENS	ATTEN	INDEF	ASP	MODAL
การสร้างรูปคำกริยา Partizip I, II				√			√	
มาลา (คำสั่ง)								√
การเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสุด				√	√			
โครงสร้างคล้ายคำซ้ำ								
Nx Präp. Nx		√	√	√				
x und x				√	√			
von Nx zu Nx						√		
um N herum						√		
การสร้างคำใหม่								
การประสมคำ	√	√		√	√	√		
การแปลงคำ	√	√	√	√	√	√	√	√

1. การใช้คำชนิดต่างๆ ให้สอดคล้องกับหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์

ภาษาเยอรมันสามารถใช้คำชนิดต่างๆ แทนการใช้คำซ้ำในภาษาไทยได้ ตัวอย่างเช่น อนิยมสรรพนาม *man* ('one') หรือ *jeder* ('everyone') สามารถใช้แสดงความหมายที่ไม่แน่นอนได้ ตรงกับคำซ้ำในภาษาไทยว่า *ใครๆ ทุกคน* ภาษาเยอรมันมีคำอนุภาคเพิ่มน้ำหนัก (intensive particle) เช่นคำว่า *sehr* ('มาก') ซึ่งเมื่อใช้ประกอบคำคุณศัพท์ก็จะเพิ่มน้ำหนัก เช่น *sehr simple* ('ง่ายมาก') ปรากฏเป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำ *อย่างง่าย* ส่วนในการสื่อโน้ตทัศนภาพนั้น ภาษาเยอรมันสามารถใช้คำได้หลายประเภท อันได้แก่ คำแสดงทัศนภาพ (modal word) เช่น *sicher* ('แน่นอน') เป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำ *แน่ๆ* หรือใช้อนุภาคแสดงทัศนภาพ (modal particle) กริยาช่วยสื่อทัศนภาพ (modal verb) ก็ได้

(11) *ใครๆ* เขาก็ต้องทำงาน [Sri_O-13]

Jeder muss doch arbeiten. [Sri_Ü-13]

มองโลกอย่างง่าย [WL_O-76]

... betrachtete die Welt auf einer sehr simplen Weise [WL_Ü_76]

พ่อซึ่งเป็นลูกคงอ่านไปแล้วแน่ๆ [JE_Ü-16]

... hätte er, der Sohn, sie sicher gelesen [JE_O-16]

2. การผันคำเพื่อสื่อความหมายทางไวยากรณ์

เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด จึงไม่มีการผันคำ หน้าที่ในการแสดงรูปพหูพจน์ที่ปรากฏเป็นคำเทียบเคียง ซึ่งเป็นการใช้หน่วยคำผันคำ (inflectional morpheme) เพื่อสื่อประเภททางไวยากรณ์ “พจน์” เช่น *Kind* (‘เด็ก’) มีความหมายเป็นเอกพจน์ในภาษาเยอรมัน แต่เมื่อเติมหน่วยคำผัน *-er* เข้าไป ก็กลายเป็นคำนามพหูพจน์ ซึ่งเป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำ *เด็กๆ* ในภาษาไทย เช่นเดียวกัน การที่จะเห็นน้ำหนักความหมาย ภาษาเยอรมันอาจใช้รูปการผันคำคุณศัพท์ให้เป็นขั้นกว่า (comparative) หรือขั้นสูงสุด (superlative) เพื่อสื่อความหมายดังกล่าว ในขณะที่หากจะสร้างประโยคคำสั่ง ก็สามารถใช้รูปมาลาคำสั่ง (imperative) ผันคำกริยา กรณีเดียวกันกับภาษาไทยสามารถทำคำวิเศษณ์ให้เป็นคำซ้ำเพื่อสื่อมาลาขึ้นได้ นอกจากนี้ ในส่วนของคำกริยา พบว่าคำเทียบเคียงภาษาเยอรมันที่ปรากฏเป็นรูปกริยา Partizip I และ Partizip II (present and past participles) เช่น *schweigen* (‘เงียบ, ไม่พูด’) สร้างรูป Partizip I เป็น *schweigend* กริยา *verschwimmen* (‘เบลอ, ไม่ชัดเจน’) สร้างรูป Partizip II เป็น *verschwommen* เป็นต้น รูปคำกริยาที่สร้างขึ้นเช่นนี้สามารถสื่อความหมายตรงกับคำซ้ำในภาษาไทยได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในการสื่อการณลักษณะ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(12) ถึงบัดนี้ข้าพเจ้าไม่มีความแปลกใจใดๆ [KS_O-20]

*bin ich nicht im Geringsten*¹⁸ darüber erstaunt. [KS_Ü-20]

ต่างหันหน้าหาเขาอย่างเงียบๆ [DK_Ü_54]

Sie wandten sich ihm zu, schweigend [DK_O_54]

เห็นตัวลูกวิ่งๆ ร่วงๆ [AN_O_151]

...kann sie die Kinder verschwommen erkennen [AN_Ü_151]

3. การใช้โครงสร้างซึ่งมีลักษณะคล้ายการซ้ำคำ

แม้ว่าจะไม่ปรากฏคำซ้ำภาษาเยอรมันเป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำภาษาไทย แต่ในคลังข้อมูลที่วิเคราะห์ในครั้งนี้ พบว่าส่วนหน้าของคำเทียบเคียงภาษาเยอรมันที่ปรากฏ มีรูปแบบเป็นวลีที่มีลักษณะคล้ายคำซ้ำในภาษาไทย กล่าวคือ มีคำๆ เดียวกันปรากฏในวลีหนึ่งถึง 2 ครั้ง โดยอาจเรียกรูปแบบโครงสร้างนี้ว่าเป็น

¹⁸ เป็นรูปขั้นสุด (superlative) ของคำคุณศัพท์ *gering* (‘น้อย’) ซึ่งในที่นี้สื่อความตรงกับ การเน้นหรือเพิ่มน้ำหนักความหมายโดยใช้คำว่า *ใดๆ* ซึ่งอาจกล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่า “ไม่มีความแปลกใจใดๆ แม้แต่น้อย”

“การซ้ำระดับวากยสัมพันธ์” (syntactical reduplication ตามนิยามของ Travis 2001) ทั้งนี้ โครงสร้างที่ปรากฏในคลังข้อมูล อาจแยกประเภทได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

- Nx Präp Nx คือบุพพทวลีที่คำบุพพทอยู่ตรงกลาง เชื่อมคำนามเดียวกัน 2 ครั้ง ทั้งนี้คำสรรพนามที่ปรากฏบ่อยในคลังข้อมูลคือ *für* (‘สำหรับ’) แต่ในภาษาเยอรมัน สามารถสร้างรูปโครงสร้างนี้ได้หลากหลายทีเดียว และความหมายของโครงสร้างไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กับความหมายของคำบุพพท เช่น *Tag für Tag* ซึ่งเป็นการใช้โครงสร้าง คำนาม ‘วัน’ + คำบุพพท ‘สำหรับ’ + คำนาม ‘วัน’ เพื่อสื่อความหมายว่า ‘วันแล้ววันเล่า’ ตรงกับคำซ้ำ *วันๆ*

- X und X คำเทียบเคียงที่ปรากฏ มีโครงสร้างเป็นคำบุพพทหรือคำวิเศษณ์คำเดียวกันที่เชื่อมด้วยคำสันธาน *und* (‘และ’) ส่วนใหญ่เป็นรูปที่ใช้บ่อย จนอาจถือว่าเป็นสำนวนภาษาเยอรมันที่มีความหมายเฉพาะและไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับคำเดิม เช่น *nach und nach* ซึ่งเป็นการใช้โครงสร้าง คำบุพพท ‘หลัง’ + คำสันธาน ‘และ’ + คำบุพพท ‘หลัง’ เพื่อสื่อความหมายว่า ‘ทีละน้อย’ ตรงกับคำซ้ำ *ค่อยๆ*

- von Nx zu Nx เป็นการใช้คำบุพพท *von* (‘จาก’) และ *zu* (‘ถึง’) เชื่อมระหว่างคำนามเดียวกันสองครั้ง

- um N herum เป็นการใช้คำบุพพท *um* (‘รอบ’) ตามด้วยคำนาม แล้วปิดท้ายด้วยคำวิเศษณ์ *herum* (‘รอบๆ’)

(13) *ทำไปวันๆ* [NP_O-10]

Tag für Tag arbeiten [NP_Ü-10]

ความรู้สึกจับใจตื่นเต้น [...] จึงค่อยๆ บรรเทาลง [AN2_O-106]

Nach und Nach fiel die Aufregung von ihr ab. [AN2_Ü-106]

ลากร่างหล่อนถูกรัดรั้งระพันฝาบ้านหมุนตัวไปรอบๆ [JE_Ü-36]

wie sie ... beim Schopf nahm, von Wand zu Wand wirbelte [JE_O-36]

ความรับผิดชอบต่อสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นรอบๆ ตัวของเรา [VN_O-48]

Verantwortung gegenüber den Dingen, die rund um uns herum passieren [VN_Ü-48]

สำหรับใน 2 กรณีหลังนั้น มักมีความหมายเป็นการขยายขอบเขตหรือบริเวณ การใช้บุพบทลี *von Nx zu Nx* เป็นการแสดงจำนวนพหูพจน์อย่างหนึ่ง ซึ่งโครงสร้างเช่นนี้ปรากฏในภาษาอังกฤษเช่นกัน (เช่น *from time to time*) ในขณะที่บุพบทลี *um ... herum* นั้น มีโครงสร้างแตกต่างจากก่อนหน้านี้ทั้ง 3 แบบ เพราะมิได้เป็นการซ้ำคำที่มีความหมายทางคำศัพท์ แต่การใส่คำว่า *herum* เหมือนเป็นการปิดวงเล็บวลีด้วยคำที่มีความหมายคล้ายกัน แต่ทำหน้าที่แตกต่างกัน¹⁹

ผลการวิเคราะห์คำซ้ำภาษาไทยและคำเทียบเคียงภาษาเยอรมันที่ปรากฏในคลังข้อมูลแสดงให้เห็นว่าหน้าที่และความหมายที่หลากหลายของคำซ้ำในภาษาไทยนั้นสามารถแสดงได้โดยกลวิธีการสร้างคำใหม่ในภาษาเยอรมันได้ครบถ้วน หากแต่ไม่ได้แสดงด้วยคำซ้ำแบบเดียวกับในภาษาไทยเท่านั้น แสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างของระบบการสร้างคำใหม่ของสองภาษานี้อย่างชัดเจน ในงานวิจัยนี้จึงแยกหัวข้อการสร้างคำใหม่ในภาษาเยอรมันที่เป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำในภาษาไทยมาแยกบรรยายต่างหากจาก 3 ลักษณะที่เคยบรรยายไว้แล้ว

วิธีการสร้างคำใหม่ในภาษาเยอรมันที่เทียบเคียงได้กับการสร้างคำซ้ำในภาษาไทย

ในกระบวนการสร้างคำใหม่ของเยอรมันมีส่วนที่ทำหน้าที่เดียวกันกับคำซ้ำในภาษาไทยแยกออกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ การสร้างคำประสม (composition) และการแปลงคำ (derivation)

1 การสร้างคำประสม

อันที่จริงในตำราไวยากรณ์เยอรมันเองก็มักจัดว่าคำซ้ำเป็นกลุ่มแบ่งของคำประสม (Donalies 2011, p. 37) อย่างไรก็ตาม คำเทียบเคียงภาษาเยอรมันที่ปรากฏในคลังข้อมูลไม่ใช่คำประสมในรูปแบบคำซ้ำ หากแต่เป็นการสร้างคำประสมเพื่อสื่อความหมายต่างๆ ตรงกับที่ปรากฏในคำซ้ำภาษาไทยนั่นเอง ซึ่งพบว่าคำประสมเหล่านี้อาจทำหน้าที่และสื่อความหมายต่างๆ ดังนี้ คือ การเปลี่ยนชนิดของคำ การสร้างรูปพหูพจน์ การเพิ่มน้ำหนักความหมาย การลดน้ำหนักความหมายและแสดงความไม่แน่นอน ดังตัวอย่างที่แสดงในตารางต่อไปนี้

¹⁹ บ็อพส์ (Bopst 1989, p59) บรรยายว่า โครงสร้างเช่นนี้เป็นโครงสร้างแบบปิดวงเล็บ ซึ่งเป็นโครงสร้างที่ปรากฏบ่อยในภาษาเยอรมัน ซึ่งอันที่จริงจะสามารถละคำว่า *herum* ได้ โดยความหมายไม่ต่างกันมากนัก ถือว่าเป็น “การย่ำให้เห็นว่าสิ่งนี้ทำหน้าที่เป็นหน่วยพิเศษ ซึ่งอาจพบได้กับคำพหูพจน์อื่นๆ ในภาษาเยอรมันได้เช่นกัน เช่น *aus ... heraus* (“ออกจาก” ... “ออกมาจากจุดนั้น”) เน้นความหมาย “ออกมาจาก”

ตารางที่ 2 คำประสมที่ปรากฏเป็นคำเทียบเคียงของคำซ้ำในภาษาไทย

คำซ้ำ (ไทย) เทียบกับคำประสม (เยอรมัน)	ความหมาย/หน้าที่
เสียงหมาตัวนั้นเห่าอยู่<u>ใกล้ๆ</u> [DK_Ü-7] <i>Nebenan</i> bellte der Hund [DK_O-7]	เปลี่ยนชนิดของคำ <i>neben</i> ‘ใกล้’ <i>an</i> ‘ที่’ เป็นคำบุพบท แต่ <i>nebenan</i> ‘ใกล้ๆ’ เป็นคำวิเศษณ์
ทำอย่างกับว่าลิสต์นั้นบันทึกไว้แต่เรื่อง<u>ดีๆ</u> [AG_Ü-17] ... als ginge es um <i>Gutpunkte</i> [AG_O-17]	แสดงความหมายพหูพจน์ สร้างคำประสมระหว่างคำวิเศษณ์ <i>gut</i> ‘ดี’ กับคำนาม <i>Punkt</i> ‘จุด’ แล้วสร้างรูปพหูพจน์ที่คำนามเป็น <i>Gutpunkte</i>
เอ ศัตราไม่ใช่สัตว์เลื้อยลูกด้วยนมที่<u>ตาโตๆ</u> ... หรือกริ [MB_Ü-15] <i>Kata, sind das nicht Säugetiere mit riesengroßen Augen ...?</i> [MB_O-15]	เพิ่มน้ำหนักความหมาย เน้นความหมายของคำว่า <i>groß</i> ‘ใหญ่’ โดยเมื่อรวมกับคำว่า <i>Riesen</i> ‘ยักษ์’ กลายเป็นคำวิเศษณ์ใหม่ที่มีความหมายเน้นความ “ใหญ่” มากยิ่งขึ้น
ก่อนจะทันแสดงกิริยา<u>ใดๆ</u> ได้ตอบ [KS_O-18] <i>Bevor ich jedoch irgendeine Reaktion zeigen konnte.</i> [KS_Ü-18]	การแสดงความไม่แน่นอน สร้างคำประสมโดยการเติม <i>irgend-</i> เข้าไปข้างหน้าคำสรรพนามหรือคำนานานาม ภาษาเยอรมัน จะเป็นการสร้างรูปของ อนิยมสรรพนาม (indefinite pronoun) แบบหนึ่ง จึงแสดงความหมายที่ไม่เฉพาะเจาะจง หรือบอกความหมายที่ไม่แน่นอน

จากตารางข้างต้นจึงเห็นได้ว่า ในขณะที่ภาษาไทยใช้รูปคำเดิม คือ คำซ้ำเดิมที่มีอยู่เพื่อสื่อความหมายต่างๆ จนทำให้คำซ้ำดูเหมือนเป็นกลไกในการสร้างคำที่มีความสม่ำเสมอคล้ายเป็นไวยากรณ์ ในภาษาเยอรมันกลับใช้กระบวนการประสมคำในเชิงคำศัพท์เพื่อสื่อความหมายนี้ อย่างไรก็ตาม หน้าที่และความหมายที่ปรากฏยังไม่ครอบคลุมเท่ากับการแปลงคำ แม้รูปแบบของการประสมคำโดยพื้นฐานจะมีความคล้ายคลึงกับการซ้ำคำในภาษาไทยมากกว่า เพราะเป็นการสร้างคำใหม่อันเกิดจากการใช้หน่วยคำอิสระ (free morpheme) เป็นหลัก

2. การแปลงคำ

การแปลงคำเป็นกระบวนการสร้างคำใหม่ที่แตกต่างกันจากการประสมคำ คือจะเป็นการเติมหน่วยคำต่างๆ (affix) ไปประกอบหน้าหรือหลังคำเดิมเพื่อสร้างคำใหม่²⁰ อีกทั้งยังเป็นการเปลี่ยนชนิดของคำจากคำเดิมไปเป็นคำชนิดใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวพันกับคำเดิมได้ด้วย หน่วยคำเติมเหล่านี้จึงจัดว่าเป็นหน่วยคำไม่อิสระ (bound morpheme) การแปลงคำแทบไม่ปรากฏในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาคำโดดเลย แต่เป็นกลไกการสร้างคำใหม่ที่สำคัญมากในภาษาเยอรมัน และในงานวิจัยนี้เป็นคำเทียบเคียงที่สำคัญที่สุดของคำซ้ำภาษาไทย ดังตัวอย่างของคำแปลง (derivate) ที่แสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 คำแปลงที่ปรากฏเป็นคำเปรียบเทียบกับคำซ้ำในภาษาเยอรมัน

รูปหน่วยคำเดิม	คำซ้ำ (ไทย) เทียบกับคำแปลง (เยอรมัน)	ความหมาย/หน้าที่
an-	จำนวนของเครื่องสำอางจึงเพิ่มพูนขึ้นมาเรื่อยๆ [JF_Ü-6] ... haben sich eine ganze Menge Stifte <u>angesammelt</u> [JF_O-6]	เพิ่มน้ำหนักความหมาย
-chen	มีจุดเล็กๆ [JF_Ü-49] ... zeichnen sich weiße <u>Pünktchen</u> an [JF_O-49]	ลดน้ำหนักความหมาย (ทำให้มีความหมายเล็กลง)
durch-	... มาพลิกๆ [An_O-98] ... und blätterte sie <u>durch</u> [An_Ü-98]	สื่อการณลักษณะ/เพิ่มน้ำหนักความหมาย
ein-	แล้วจึงลงมือกระทุ้งๆ ไปตามกิ่งก้านลำไม้ [An_O-171] ... und schlägt auf die Äste des Baumes <u>ein</u> [An_Ü-171]	สื่อการณลักษณะ/เพิ่มน้ำหนักความหมาย
ge...-e	ตามด้วยเด็กสองคนที่กำลังกรี๊ดๆ [An_O-125] ... gefolgt von lautem <u>Geschrei und Getobe</u> [An_Ü-125]	สื่อการณลักษณะ สื่ออารมณ์ความรู้สึก
herum-	เขาหมุนบันเอวไปรอบๆ [SS_Ü-11] Er <u>rollte</u> mit den Kugelgelenken <u>herum</u> [SS_O-11]	แสดงความไม่แน่นอน

²⁰ ตามปกติในตำราไวยากรณ์เยอรมันจะแยกหน่วยคำเติมเหล่านี้ออกเป็นประเภทต่างๆ อีก เช่น หน่วยคำเติมหน้า (prefix) หน่วยคำเติมท้าย (suffix) หน่วยคำเติมคร่อม (circumfix) ในตารางนี้ได้นำเสนอข้อมูลแยกตามประเภทหน่วยคำเติม แต่แสดงให้เห็นด้วยการใส่เครื่องหมาย - โดยแสดงให้เห็นตำแหน่งที่หน่วยคำเติมเหล่านี้จะไปปรากฏ นอกจากนี้ไม่มีการแยกระหว่างหน่วยคำเติมแบบที่แยกได้กับแยกไม่ได้ที่ประกอบหน้าคำกริยา ซึ่งในบางครั้งจะเรียกชื่อคำกริยาที่นำหน้าด้วยหน่วยคำเติมหน้าเหล่านี้ต่างกันด้วยเป็น Partikelverb (particle verb) และ Präfixverb (prefix verb) ตามลำดับ

รูปหน่วยคำเติม	คำซ้ำ (ไทย) เทียบกับคำแปล (เยอรมัน)	ความหมาย/หน้าที่
um-	ขอให้ท่านมองไป <u>รอบๆ</u> โดยไม่ต้องรู้สึกเขินอาย [UP_Ü-101] ... <u>sehen</u> Sie sich ohne Hemmungen <u>um</u> [UP_O-101]	สื่อการณลักษณะ
ver-	เมื่อไหร่จะไปให้ <u>พ้นๆ</u> [An_O-106] Wann werden sie endlich <u>verschwinden</u> [An_Ü-106]	เพิ่มน้ำหนักความหมาย
-haft	ยื่นมือแบแบงกให้ <u>อย่างขลาดๆ</u> [KS_O-17] ... streckte <u>zaghaf</u> die Hand ... aus [KS_Ü-17]	สื่อทัศนภาวะ
-heit	ทำให้คิดถึงความหลังสมัย <u>เด็กๆ</u> [WL_O-62] und an meine <u>Kindheit</u> zurückdenken [WL_Ü-62]	รูปพหูพจน์ (แบบรวมกลุ่ม)
-ig	หรือ <u>เดินกๆ</u> <u>เงิ่นๆ</u> จนถูกรถชนเอา [SP_O-10] ... oder so <u>zittrig</u> auf den Beinen, dass ein Unfall passiert war [SP_Ü-10]	สื่อทัศนภาวะ
-lich	หล่อน <u>อ้อมๆ</u> <u>แอ้มๆ</u> [AN_O-72] ... brachte sie <u>zögerlich</u> hervor [An_Ü-72]	สื่อทัศนภาวะ
	มี <u>ขึ้นกขาวๆ</u> ติดอยู่เต็มไปหมด [RR_Ü-5] überall klebt <u>weißlicher</u> Kot [RR_O-5]	ลดน้ำหนักความหมาย
-s	เขาไม่ชอบพูดตอน <u>เช้าๆ</u> [JH_Ü-151] dass er <u>morgens</u> eigentlich nicht spricht [JH_O-151]	เปลี่ยนชนิดของคำ
-sam	พ่อ <u>โอบรับหนูเบาๆ</u> [PB_O-22] Mein Vater nahm mich <u>behutsam</u> in seinen Arm [PB_Ü-22]	สื่อทัศนภาวะ
-weise	ซึ่ง <u>เดินเข้ามาจับกันเป็นกลุ่มๆ</u> [UP_Ü-67] die <u>grüppchenweise</u> herumziehen [UP_O-67]	สื่อความหมายแยกเป็นส่วนๆ

จากข้อมูลในตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าเมื่อนำหน่วยคำเติมหน้า an-, durch-, ein- และ ver- มาเติมหน้าคำกริยา จะสามารถสื่อความหมายตรงกับหน้าที่หนึ่งของคำซ้ำในภาษาไทย คือ “การเพิ่มน้ำหนักความหมายของคำ” (intensification) ตัวอย่างเช่น an- เป็นหน่วยคำเติมหน้าที่มีความหมายเพิ่มจำนวน การเติม durch- หน้าคำกริยาในภาษาเยอรมันจะสื่อความหมายว่า ‘ไม่มีการหยุดพัก’ ซึ่งเป็นการเพิ่มน้ำหนักความหมายวิธีหนึ่ง

ส่วนคำนำหน้ากริยา *ein-* ที่เติมหน้าคำกริยา *schlagen* ซึ่งมีความหมายว่า ‘ตี’ ในตัวอย่าง [An_Ü-171] เป็นการแสดงความหมายว่าเกิดการกระทำเช่นนั้นซ้ำๆ กันหลายครั้ง เช่นเดียวกับ *ver-* ที่เพิ่มน้ำหนักความหมาย

หน่วยคำเติมท้าย *-lich* ใช้ประกอบคำกริยาที่มีลักษณะบอกลักษณะบางอย่าง โดยเกี่ยวข้องกับ “ระดับ” กล่าวคือ เมื่อเติมหน่วยคำ *-lich* แล้วจะสื่อความหมายแค่ใกล้เคียง เช่น *weißlich* ในตัวอย่าง [RR_O-5] จะมีความหมายว่า ‘ออกสีขาว’ แต่ไม่ได้เป็น ‘สีขาว’ เต็มที่ การลดน้ำหนักความหมายหรือการแสดงคุณสมบัติของคำคุณศัพท์ในลักษณะนี้ อาจถือว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของ “การทำให้เล็กลง” (diminution) ที่เกิดกับคำคุณศัพท์ก็ได้ ด้วยเหตุนี้ ในตารางที่ 3 จึงได้นำเอา *-chen* ซึ่งเป็นหน่วยคำเติมท้าย คำนามเพื่อแสดงรูปว่า “เล็ก” มารวมไว้ด้วย โดยแนวคิดเกี่ยวกับความเหมือนระหว่างคุณสมบัติของการเติม *-lich* ที่คำคุณศัพท์ และเติม *-chen* ที่คำนามนี้ ปรากฏในงานของ ฟลเซอร์ และบาร์ซ Fleischer/Barz 2012, p. 232) ผู้ซึ่งค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการสร้างคำใหม่ในระบบภาษาเยอรมันไว้อย่างละเอียด²¹

ในส่วนของคำเติมที่สัมพันธ์กับทัศนภาวะที่ผู้วิจัยระบุไว้ในตารางที่ 3 นั้น อาจต้องถือว่าเป็น การแสดงความหมายที่เกี่ยวข้องกับการสื่อทัศนภาวะแบบกว้าง เนื่องจากหน่วยคำเติมเหล่านี้ จัดว่าเป็น หน่วยคำที่มีความหมาย “active-modal” ในภาษาเยอรมัน (เรื่องเดียวกัน, p. 306) หมายความว่า เมื่อนำ *-haft, -ig, -sam* และ *-lich* ไปเติมท้ายคำใดแล้ว จะสื่อความหมายที่บอกลักษณะอาการหรือภาวะ โดยที่ คำนามที่คำคุณศัพท์เหล่านี้ไปขยายความจะเป็นผู้กระทำ หรือมีภาวะอาการเช่นนั้นเอง มิได้ถูกกระทำให้เป็นเช่นนั้น

เนื่องจากการแสดงความหมาย “พหุพจน์” ในภาษาเยอรมันจะแสดงด้วยการผันคำ (inflection) คือ การเติมหน่วยคำทางไวยากรณ์ที่แสดงรูปพหุพจน์ (plural morpheme) เป็นหลัก จึงไม่ใช่หน้าที่ที่พบได้ง่ายนักในส่วนของการแปลงคำ อย่างไรก็ตาม หน่วยคำเติมท้าย *-heit* มีความหมายที่แสดงจำนวนในลักษณะที่เป็น ภาพรวมได้เช่นกัน ซึ่งมีปรากฏในคลังข้อมูลด้วย กล่าวคือ *Kindheit* เป็นคำเทียบเคียงของคำว่า ‘ตอนเด็ก’ ซึ่งในที่นี้แท้ไม่ได้เป็นการบอกจำนวนของเด็ก แต่ก็เป็นการแสดงภาพรวมของช่วงเวลาในขณะที่เป็นเด็กนั่นเอง หน่วยเติมท้ายอีกคำที่สื่อความหมายเกี่ยวข้องกับพหุพจน์ คือ *-weise* เนื่องจากสามารถใช้ประกอบคำนามที่อยู่ในรูปพหุพจน์แล้วสื่อความหมายของการมีจำนวนมากแต่กระจายหรือแยกเป็นส่วนๆ ได้ คล้ายกับการใช้ โครงสร้าง เป็น ตามด้วยการซ้ำคำลักษณะนามในภาษาไทย

หน่วยคำเติม *herum-* และ *um-* สามารถใช้เติมหน้าคำกริยาเพื่อความชัดเจนแน่นอนของการระบุ ตำแหน่งหรือสถานที่ได้ โดยอาจเป็นการแสดงการกระทำที่ไร้จุดหมายชัดเจน ดังที่ปรากฏในคำว่า *herumzappen* ในตัวอย่าง [SS_O-40] ซึ่งเมื่อแปลความหมายของคำนี้จากภาษาเยอรมันเป็นภาษาไทยจะ

²¹ คินโฮลท์ และคณะ (Kühnhold et al. 1978, p. 412) เคยบรรยายหน่วยคำเติมท้าย *-lich* ไว้ใกล้เคียงกันว่า แสดงถึง “การเข้าใกล้คุณสมบัติของคำมูล แต่ยังไม่เพียงพอ” หรือ “ออกจะเป็นเช่นนั้น” ที่น่าสนใจคือ คุณสมบัติดังกล่าวตรงกันกับหน้าที่ในการลดน้ำหนักความหมายของคำซ้ำในไทย

หมายถึง ‘การเปลี่ยนช่องที่วิไปๆ มาๆ’ คล้ายกับการเปิดปิดสวิตช์ที่ทำซ้ำๆ นั้นเอง จึงเทียบเคียงได้กับการไม่ระบุจุดหมายหรือพื้นที่ชัดเจน ในทางไวยากรณ์คำกริยาที่มีหน่วยคำ *herum-* เติมข้างหน้าจึงมักไม่ต้องมีกรรม คำกริยาที่มีหน่วยคำเติมหน้า *um-* นานี้ก็สื่อความหมายในลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ต่างกันตรงที่จะต้องมีการตรงมารองรับ ยกเว้นแต่ว่าอยู่ในรูปกริยาสะท้อนกลับ (*reflexive verb*) ก็จะไม่ต้องมีกรรม และสื่อความหมายของการไม่ระบุสถานที่หรือตำแหน่งชัดเจนด้วยเช่นกัน

การเปลี่ยนชนิดของคำนามนั้น อันที่จริงถือเป็นหน้าที่หลักที่หน่วยคำเติมท้าย (*suffix*) ต่างๆ ในภาษาเยอรมันสามารถทำได้อยู่แล้ว เช่น เมื่อเติม *-heit* ก็จะทำให้เกิดคำนาม โดยที่คำเติมอาจเป็นคำชนิดอื่นๆ ก็ได้ เช่น คำคุณศัพท์ จากตัวอย่างในตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าการเติมหน่วยคำเติมท้าย *-s* ไว้ท้ายคำนาม เพื่อสร้างรูปเป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาแทน คือ จาก *Morgen* (‘เวลาเช้า’) เป็น *morgens* (‘เช้าๆ’) ซึ่งสื่อความหมายตรงกับคำซ้ำในภาษาไทยเมื่อใช้กับคำนามที่เป็นคำบอกเวลาในแต่ละช่วงของวัน เช่น บ่ายๆ เย็นๆ ค่ำๆ เป็นต้น

หน่วยคำเติมคร่อม *ge-...-e* หรือ *ge-...-ei* นั้น ในภาษาเยอรมันปกติใช้ประกอบคำกริยาเพื่อสร้างเป็นคำนาม โดยคำที่สร้างขึ้นใหม่นั้นมักจะสื่อความหมายของการณ์ลักษณะ *iterative* คือ การทำซ้ำๆ นอกจากนี้ยังสื่อความหมายถึงสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ (Fleischer/Barz 2012, p. 266) จึงเป็นการสื่อความหมายแฝงที่มีต่อการกระทำของคำกริยาที่เป็นคำมูลไปพร้อมกันด้วย การเกิดขึ้นซ้ำๆ กันนั้นอาจไม่พึงประสงค์จนทำให้ผู้พูดใช้คำศัพท์เป็นคำนามที่คร่อมด้วยหน่วยคำเติมนี้เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกในเชิงลบไปพร้อมกันด้วย

ผลสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาคำซ้ำในภาษาไทยและคำเทียบเคียงในภาษาเยอรมันโดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลในคลังข้อมูลสองภาษาสองทิศทางทำให้เห็นว่าคำซ้ำในภาษาไทยนั้นมีหน้าที่และความหมายหลากหลาย ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีคำซ้ำในภาษาเยอรมันเป็นคำเทียบเคียงได้ตรงๆ หากแต่ในภาษาเยอรมันจะสื่อความหมายเหล่านี้ด้วยกลวิธีต่างๆ ผสมกัน ทั้งที่อยู่ในระดับของการใช้คำชนิดต่างๆ ให้สอดคล้องกับหน้าที่และความหมายนั้นๆ ไปเลย การผันรูปคำ การซ้ำคำในระดับวากยสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากจะพิจารณาว่าการซ้ำคำเป็นกระบวนการสร้างคำใหม่ในระดับคำก็อาจสรุปได้ว่ากลวิธีการสร้างคำใหม่ในภาษาเยอรมันที่เทียบเคียงได้ตรงกับคำซ้ำในภาษาไทยมากที่สุด คือ การเติมหน่วยคำแปลง (*derivation*) นั้นเอง

การศึกษาในครั้งนี้นำไปสู่ข้อสรุปว่าการซ้ำคำในภาษาไทย ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคำใหม่ในระบบคำภาษาไทยมีความเหมือนและความต่างกับกลไกการสร้างคำใหม่ในภาษาเยอรมัน กล่าวคือ สองภาษานี้ใช้วิธีแตกต่างกันในสร้างคำใหม่ที่สื่อความหมายต่างๆ โดยภาษาไทยใช้วิธีการสร้างคำซ้ำ ส่วนภาษาเยอรมันใช้วิธีการแปลงคำ ซึ่งวิธีที่ใช้ในภาษาเยอรมันนั้นเป็นกระบวนการที่แทบไม่ปรากฏในภาษาไทย

แต่อันที่จริงก็สื่อความหมาย หน้าที และมโนทัศน์ต่างๆ ที่ผู้พูดภาษาไทยสามารถเข้าใจได้เช่นกัน เนื่องจากความหมายเหล่านี้ส่วนมากปรากฏในคำซ้ำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้พูดภาษาไทยคุ้นเคย แต่เป็นกระบวนการที่ไม่สำคัญในภาษาเยอรมัน องค์ความรู้นี้จึงอาจนำไปใช้ในการสอนภาษาเยอรมันสำหรับผู้เรียนชาวไทยต่อไป

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า หน้าทีหลักประการหนึ่งที่สำคัญของคำซ้ำในภาษาไทยและหน่วยคำเติมต่างๆ ในภาษาเยอรมัน คือ การเพิ่มหรือลดระดับความเข้มข้นของความหมาย ประเด็นดังกล่าวยังอาจขยายความน่าสนใจไปสู่การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการเพิ่มและลดน้ำหนักความหมาย (intensification and attenuation) ระหว่างภาษาเยอรมันกับภาษาไทยได้ โดยอาจศึกษาว่าในแต่ละภาษาใช้กลไกระบบใดบ้างเพื่อทำหน้าที่นี้ ซึ่งคงไม่สามารถตอบได้ในงานวิจัยนี้ แต่เป็นประเด็นที่อาจศึกษาวิจัยต่อยอดออกไปจากงานวิจัยนี้

รูปแบบของคำเทียบเคียงในภาษาเยอรมันที่ปรากฏเป็นคำซ้ำในภาษาไทยนั้น ยังมีข้อน่าสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ มีการใช้รูปคำซ้ำกันในบุพพทวลี เช่น *Tag für Tag* ('ไปวันๆ') ซึ่งโครงสร้างเช่นนี้พบในภาษาอังกฤษเช่นกัน เช่น *flower to flower, plate after plate, mugs upon mugs* ซึ่งในภาษาเยอรมันเองก็สามารถใช้คำบุพพทและคำนามที่หลากหลาย มีทั้งรูปเอกพจน์และพหูพจน์มาทำเป็นโครงสร้างแบบเดียวกันได้ โดยอาจมีความหมายเหมือนหรือไม่เหมือนคำซ้ำในภาษาไทยก็ได้ เช่น *Hand in Hand* ('(เดิน) จูงมือกันไป') *Stück um Stück* ('ทีละชิ้นๆ') *Menschen über Menschen* ('คนจำนวนมากมาย') *Ellbogen an Ellbogen* ('ศอกชนกัน') จึงน่าจะศึกษาต่อไปว่าโครงสร้างที่เป็นการซ้ำคำในระดับวากยสัมพันธ์ (syntactical reduplication) เช่นนี้ ในภาษาเยอรมันมีจำนวนมากน้อยเพียงใด และสามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้ โดยมีข้อจำกัดหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยต้องอาศัยคลังข้อมูลภาษาเยอรมันที่มีขนาดใหญ่และครอบคลุมตัวบทประเภทต่างๆ มากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ฟู เจิงไห่ยว. (2549). คำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทย การศึกษาเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันท์ อัญชลีสินกุล. (2542). ระบบคำภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

Alieva, Natalia. (1998). Reduplication in Southeast Asian languages: Differences in word structures. In Mark Janse, (Ed.): *Productivity and Creativity. Studies in General and Descriptive Linguistics in Honour of E.M. Uhlenbeck* (pp 413-419). Berlin/New York: Mouton de Gruyter.

Bopst, Hans-Joachim. (1989). *UM und HERUM. Eine syntaktisch-semantische Untersuchung zur deutschen Gegenwartssprache*. München: iudicium.

Bybee, Joan/Perkins, Revere/Pagliuca, William. (1994). *The Evolution of Grammar. Tense, aspect and modality in the languages of the world*. Chicago/London: The University of Chicago Press.

Chakshuraksha, Nuttathida (1994). Prosodic structure and reduplication in Thai. *Working Papers of the Linguistics Circle* 12, 27-38.

Donalies, Elke. (2011). *Basiswissen Deutsche Wortbildung*. 2., überarb. Auflage. Tübingen/Basel: A. Francke.

Elsen, Hilke. (2014). *Grundzüge der Morphologie des Deutschen*. Berlin/Boston: Walter de Gruyter.

Fleischer, Wolfgang/Barz, Irmhild. (2012). *Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache*. 4., völlig neu bearb. Aufl. Berlin/Boston: de Gruyter.

- Iwasaki, Shoichi/Ingkaphirom, Preeya. (2005). *A Reference Grammar of Thai*. Cambridge etc.: Cambridge University Press.
- Johansson, Stig. (2003). Contrastive linguistics and corpora. In Sylviane Granger et al. (Eds.). *Contrastive Linguistics and Translation Studies* (pp.31-44). Amsterdam/New York: Rapodi.
- Kajitani, Motomi. (2005). Semantic Properties of Reduplication among the World's Languages. *LSO Working Papers in Linguistics 5: Proceedings of WIGL* (2005), 93-106.
- Kiyomi, Setsuko. (1995). A new approach to reduplication: a semantic study of noun and verb reduplication in the Malayo-Polynesian languages. *Linguistics* 33, 1145-1167.
- Kühnhold, Ingeborg/Putzer, Oskar/Wellmann, Hans. (1978). *Deutsche Wortbildung. Typen und Tendenzen in der Gegenwartssprache. Eine Bestandsaufnahme des Instituts für deutsche Sprache. Forschungsstelle Innsbruck. Dritter Hauptteil :Das Adjektiv*. Düsseldorf: Pädagogischer Verlag Schwann.
- Lohde, Michael. (2006). *Wortbildung des modernen Deutschen*. Ein Lehr- und Übungsbuch. Tübingen: Narr.
- Müller, Hans-Georg. (2003). *Reduplikationen im Türkischen*. Dissertation Universität Tübingen.
- Racine, Ernesta. (2013). Zu sprachlichen Ausdrucksmitteln der Intensivierung von Eigenschaften im Deutsch-litauischen Vergleich. *SANTALKA Filologija; Edukologija* 2013, t. 21, nr. 2: 123-134. (www.cpe.vgtu.lt/index.php/cpe/article/viewFile/cpe.2013.../325) (30/05/2014).
- Rubino, Carl. (2005). Reduplication. Form, function and distribution. In Bernhard Hurch (Ed.) *Studies on Reduplication* (pp. 11-29). Berlin/New York: Mouton de Gruyter.
- Rubino, Carl. (2008). Reduplication.. In Martin Haspelmath,/ Matthew Dryer/ David Gil / Bernard Comrie (Eds.) *The World Atlas of Language Structures Online*. München: Max Planck Digital Library (<http://www.info/feature/27>) (10/07/2014).

- Schindler, Wolfgang. (1991). Reduplizierende Wortbildung im Deutschen. *Zeitschrift für Phonetik, Sprachwissenschaft und Kommunikationsforschung* 44(1991) 5, 597-613.
- Schümann, Michael. (2010). Wortbildung. In Elke Hentschel (Ed.). *Deutsche Morphologie* (pp. 390-395). Berlin/New York: de Gruyter.
- Travis, Lisa de Mena. (2001). The syntax of reduplication. *Proceedings of Northeast Linguistics Society (NELS)* 31, GLSA, 454-469.
(<http://people.linguistics.mcgill.ca/~lisa.travis/papers/NELS32paper.pdf>) (10/07/2014).
- Wiltshire, Caroline/Marantz, Alec. (2000). Reduplication. In Geert Booij / Christian Lehmann / Joachim Mugdan (Eds.). *Morphologie. Ein internationales Handbuch zur Flexion und Wortbildung. 1. Halbband* (pp. 557-567). Berlin/New York: Walter de Gruyter.
- Yang, Chaiquin. (2001). *Interjektionen und Onomatopoetika im Sprachvergleich: Deutsch versus Chinesisch*. Dissertation. Albert-Ludwigs-Universität zu Freiburg i. Breisgau.

ภาคผนวก

รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์

ชื่อเรื่องต้นฉบับ	ผู้เขียน	ผู้แปล	ปีที่พิมพ์ (ต้นฉบับ)	ปีที่พิมพ์ (บทแปล)
ครอบครัวกลางถนน [SK]	ศิลา โคมฉาย	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2536	2549
คนบนสะพาน [PT]	ไพฑูรย์ ธีญา	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2530	2549
กระถางเซเนียงริมหน้าต่าง [WL]	วินทร์ เลียววาริณ	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2539	2549
โลกใบเล็กของซัลมาน [KS]	กนกพงศ์ สงสมพันธุ์	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2534	2549

ชื่อเรื่องต้นฉบับ	ผู้เขียน	ผู้แปล	ปีที่พิมพ์ (ต้นฉบับ)	ปีที่พิมพ์ (บทแปล)
หม้อที่ขุดไม่ออก [An]	อัญชัน	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2533	2549
พลเมืองดี [SP]	เสกสรร ประเสริฐกุล	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2523	2549
มัทรี [Sri]	ศรีดาวเรือง	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2528	2549
ซิมไบ้ [PS]	ประภัสสร เสวิกุล	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2527	2549
ผาติกรรม [WC]	วาณิช จรุงกิจอนันต์	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2527	2549
ขอทาน [An2]	อัญชัน	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2533	2549
บนท้องน้ำเมื่อยามค่ำ [AT]	อัศศิริ ธรรมโชติ	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2524	2549
จูสีประดับดิน [PB]	ปรีชาพล บุญช่วย	Kirsten Ritscher & Heike Werner	2523	2549
นางรำ [AT2]	อัศศิริ ธรรมโชติ	Klaus Rosenberg	2523	2535
พอร้องไห้ครั้งแรก [VN]	วิสรชนีย์ นาคกร	Klaus Rosenberg	2526	2535
ชีวิตสีดำของแพรว [NP]	นิรมล พงธามร	Klaus Rosenberg	2526	2535
Abschied von Berlin ("อำลาเบอร์ลิน") [AG]	Arno Geiger	อัญชลี โตพึงพงศ์	2550	2551
Sony Center ("โซนี่ เซ็นเตอร์") [UP]	Ulrich Pelzer	กรกช อัดตวิริยะนุภาพ	2548	2551
Die Umgebung von Blitzen ("ประกายสายฟ้า") [SS]	Silke Scheuermann	เจนจิรา เสรีโยธิน	2548	2551
Sibirien ("ไซบีเรีย") [JE]	Jenny Erpenbeck	พรสวรรค์ วัฒนางกูร	2544	2551
Neues vom Norbert	Helmut Krauser	ผุสดี ศรีเขียว	2533	2551

ชื่อเรื่องต้นฉบับ	ผู้เขียน	ผู้แปล	ปีที่พิมพ์ (ต้นฉบับ)	ปีที่พิมพ์ (บทแปล)
("ข่าวล่าจากนอร์แบร์ต") [HK]				
Am See ("ณ ริมทะเลสาบ") [FH]	Felicitas Hoppe	อำภา โอตระกูล	2539	2551
Töten ("ฆ่า") [DK]	Daniel Kehlmann	อรัญญา โรเซ็น-เบิร์ก พรหม นอก	2543	2551
Zugfahrt ("ขบวนสุดท้ายที่ปลายฟ้า") [JF]	Julia Franck	วรางคณา ศิริวานนท์	2543	2551
Erleuchtung durch Fußball ("บทเรียนจากฟุตบอล") [RR]	Ralf Rothmann	นฤมล จ้าวสุวรรณ	2544	2551
Gestalten ("ผลงานออกแบบ") [MB]	Marcel Beyer	อาจณา เขาเรอร์	2544	2551
Die Freundin meines Freunds ("บุคคลที่สาม") [NE]	Nadja Einzmann	สุทธิชล โพธิ์รังษี	2544	2551
Unter Zeiten ("คิตส์จจะ") [KV]	Kevin Vennemann	บุศรินทร์ อีสระชัย	2545	2551
Kaltblau ("ครามเย็น") [JH]	Judith Hermann	เชิดฉวี แสงจันทร์	2546	2551